

[Hans Hansen (Rørby).]

forstandige Ændringer, men holder sig inden for Princippet. Med Hensyn til det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem Hr. Holstein, har jeg i den korte Tid, jeg har haft til at gennemse det, ikke kunnet bedømme, hvad det indeholder af Penge. Men om de Konservatives Ændringsforslag maa jeg sige, at det er efter min Mening Vanvid. At stille 100 Mill. Kr. til Raadighed, for at Staten skal garantere Renter — ja, jeg ved ikke, om uogen for fuldt Alvor tør gaa ind for dette Princip, og det er en Selvfølge, at vi fra vor Side stemmer imod dette Ændringsforslag.

Jeg har allerede ved første Behandling bebudet den Stilling, vi maa tage. Vi kan ikke stemme for Lovforslaget, og vi vil ikke stemme for de Ændringsforslag, der foreligger fra Flertallets Side, fordi de ikke i mindste Maade forrykker det Princip, som i sig selv er saa farligt, at det efter min Mening vil have Konsekvenser, som ingen af os i Dag kan overse.

Enhver, der færdes i Landet, vil vide, at der for Tiden rejser sig en Masse Bevægelser ude i Landet, og Grundtonen deri er, at man fraraader Befolkningen at vedgaa Arv og Gæld. Det er min bestemte Mening, at hvis Rigsdagen nu gaar med til at gribe ind og garantere for denne Gæld, saa er det saa langt fra, at man derved vil svække disse Bevægelser; tværtimod føler jeg mig overbevist om, det netop vil give disse Bevægelser al mulig Vind i Sejlene.

Hvis de Konservative i Forbindelse med den Gældssanering, de her foreslaar, og som skal ske ved en Nedskrivning af Førsteprioriteterne med 30 pCt. og ved at bevilge Pengemidler til yderligere Dividende til Haandværkere og handlende og til Igangsættelse af offentlige Arbejder, var gaaet den Vej at udskrive Skat paa Formue eller foretage en Nedskæring af Formuerne i samme Forhold, kunde vi maaske have raabt hinanden op. For vi har før peget paa, at man, hvis der skal ske en Nedskrivning af Gælden, ikke kommer udenom, at det væsentlig maa ske ved en Ordning Parterne imellem, Debitor og Kreditor imellem, hvorved Staten optræder som Mægler. Og vi fra vor Side mener ikke, at det kan gøres, uden at man paa afgørende Maade skaber et Sporskifte, saaledes at de Fordele, der tilføres den enkelte, ikke straks belaanes.

Det er en given Ting, at det nytter ikke at nedskrive Gælden i de sønderjyske Landsdele, hvis man, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sagde, holder Adgangen aaben til at lade hele den Fordel,

som opnaas for de enkelte, omsættes ved næste Bjerskifte. Det vilde være Bluff og Blændværk, som maaske i en Övergang kan tjene til at købe Stemmer, men som aldrig vilde kunne hjælpe den sønderjyske Befolkning ud af de Ulykker, den sidder i.

Der skal andre Midler til. Og Spørgsmaalet er ikke, om vi skal ændre, men Spørgsmaalet er, paa hvilken Maade man skal ændre. Skal vi ændre paa den Maade, at vi sikrer Kapitalmagten dens Interesser i de danske Værdier, ved at tage fra hele Befolkningen og sætte Staten ind som Garant, saa vil jeg dertil sige, at det er Landmandsbankpolitikken om igen.

Vi fra vor Side maa stemme mod de Konservatives Ændringsforslag, og ved Afstemningen om Flertallets Ændringsforslag vil vi undlade at stemme, da deres Vedtagelse ikke i mindste Maade forrykker det Princip, som vi er Modstandere af, og hvis Gennemførelse vi vil stemme imod ved tredje Behandling.

Schmidt: Der er for mig ingen Tvivl om, at af de Ændringsforslag, der foreligger — dog maa jeg sige, at det ærede Medlem Hr. Holsteins Ændringsforslag har man ikke haft rigtig Tid til at sætte sig ind i —, vilde de Konservatives, om det blev vedtaget, komme den økonomiske Ulykkestilstand, som Landsdelen Nordslesvig befinder sig i, kraftigst til Livs, men man ved jo, at det ikke bliver til Virkelighed, at det ikke bliver vedtaget. Jeg personlig har altid hævdet, at den økonomiske Ulykke dernede ikke kan fjernes uden gennem en betydelig Gælds nedskrivning eller Rentenedsættelse, og jeg har ofte fremhævet, at man vistnok skal begynde fra begge Sider, altsaa baade med Gælds nedskrivning og med Rentelettelse.

Det konservative Folkeparti foreslaar altsaa en Gælds nedskrivning, og dette Forslag er desto vigtigere, fordi det er første Gang, man her i Tinget aabent vedkender sig den Tanke, at en Gælds nedskrivning er nødvendig, og det er desto vigtigere, fordi den foreslaaede Hjælp er en varig Hjælp. Der er ogsaa andre Ting i det konservative Ændringsforslag, som jeg har megen Sympati for, og som jeg anser for nødvendigt og berettiget, saasom at man vil hjælpe Marksparene, der ubetinget ikke fik deres Ret i sin Tid.

De tre andre Partiers Ændringsforslag gaar den anden Vej; gaar Rentenedsættelsens Vej. Man maa jo anerkende, at hvad der bydes i den Retning, er betydeligt mere, end man nogen Sinde før var villig til at byde. Men det er et Lovforslag, der skal